

Un veí de còmic

Carles Gargallo

No és molt habitual que al periòdic es dedique un article a parlar d'un dels seus col·laboradors habituals però, com crec que no hi ha cap motiu que ho impedisca, escriuré al voltant de J.I.P., malnom "artístic" de Jacobo Salvador.

Des de ja fa un temps vinc observant i llegint en el periòdic una de les seccions fixes que més m'a-

graden, la pàgina de Jacobo Salvador, JIP.

Gràcies a la eficaç ferramenta en forma de CD que l'Associació Tossal Gros va editar i que Paco Forés, després de grans esforços, va parir, he pogut seguir l'evolució de JIP, dins del Tossal Gros, des de gener de 1995, en què publica la seva primera tira, fins ara... fa 8 anys

i d'això tracta esta col·laboració.

Al número 39 de gener/febrer de 1995 es publicaven les primeres tires amb el títol de "Les tires de JIP" i des de llavors no hi ha faltat gairebé a cap edició del T.G.

Les vinyetes de JIP no són sols historietes, són també vinyetes carregades de sentit, ens expliquen

coses del poble, del caràcter dels seus veïns, de les coses que passen i de les que no passen, però que pot ser deuen passar, són humorístiques, a vegades satíriques i altres vegades iròniques i quasi sempre amb una proposta per reflexionar.

Avui en dia quasi tots el periòdics dediquen un apartat a l'humor gràfic, i el nostre Tossal Gros li dedica una pàgina sencera.

És clar que no podem extrapolar les dues situacions, però sense dubte i cal agrair al dibuixant l'es-

forç fet durant tant de temps i al periòdic la possibilitat de publicar-lo.

La nova era de la informació facilita ferramentes informàtiques barates per fer imatges atractives, espectaculars per al lector però mai no podrà imitar l'esperit festiu que transmeten unes històries fetes a mà alçada.

Durant 8 anys podem anar seguint l'evolució d'un covarxí amant del còmic que durant el temps ha anat perfeccionant el seu estil, senzill, sense grans pretensions, però molt directe i aclaridor. Ja en el núm. 41 es publicava una caricatura dels polítics covarxins que es presentaven pel PSOE i pel PP a les eleccions municipals. Dic caricatura perquè els quatre personatges eren perfectament reconeixibles, la vinyeta els presentava estirant d'una corda cadascú cap un costat. Esta vessant del còmic, la caricatura, no ha estat molt explotada per JIP i al T.G. no he trobat cap altra que volgués identificar clarament a una persona concreta.

En un principi es publicaven dos o tres tires en diferents temes a cada número del periòdic fins que al número 48 de juliol/agost de 1996 es va estirar a una pàgina, va créixer i es va convertir en còmic. J.I.P. estava en disposició de donar vida a un personatge que ens acompanyarà cada dos mesos, es tracta de Sarca, un xicot amb personalitat pròpia, pot ser que reflectint el que pensa i li passa al propi cre-

ador, que es convertia en protagonista de la major part de les històries i que ens conta una part del què passa al seu poble. Perquè Sarca estiguera menys sol al seu món de paper es